

[Hassing-Jørgensen.]

ment, at de var helt tilstrækkelige, muligt endda lidt over Gevind. Jeg kunde derimod have ønsket, at man var kommet denne meget akutte Situation i Forkøbet ved 8 Dage tidligere at stille Statens Lagre til Raadighed, inden den sidste Sejlrende lukkedes. Dermed vilde det jo ikke være udelukket, at man tog Situationen med al den Alvor, den fortjente, det skulde jeg være den sidste til at fraraade.

Nu maa jeg tilstaa, at for hver Dag, der gaar, tegner Situationen sig stedse mørkere, det kan vi jo ikke komme uden om. Jeg vil ikke sige, at jeg ser netop saa mørkt paa det, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gav Udtryk for, men vi kan jo ikke være blinde for, at nu skal der meget til for at føre vort Samfund økonomisk igennem. Jeg vil dog ikke mene, at disse Betæneligheder ganske særligt eller udelukkende retter sig mod Brændsels-situationen. Jeg er ikke utilgængelig for den Betragtning, at det virkelig i det hele er nødvendigt at tage vor økonomiske Situation op til den grundigste Overvejelse, og at det kan være nødvendigt at tvinge Befolkningen til paa mange Omraader, altsaa ogsaa paa dette, at nedsætte Forbruget, at nedsætte Lefevoden.

Jeg har fundet det ganske mærkeligt, at man har villet gøre dette ene Anliggende til Genstand for en saa alvorlig Paatale som den, det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby forsøgte sig i. Jeg sad og hørte efter, hvad det nu var, det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby egentlig vilde have at der skulde ske. Han nævnte forskellige Udveje, og jeg syntes, at alt som han nævnte dem, forkastede han dem igen som umulige. Hvad enten man begunstigede Kulimportørerne og gav dem Monopol, eller man centraliserede, eller man lod Staten tage det, saa blev det efter det ærede Medlems Mening, forekom det mig, ved med at være lige daarligt. Det tror jeg for Resten ogsaa vilde være Tilfældet, hvis det ærede Medlem skulde give os Anvisning paa, hvordan det skulde gøres.

Heller ikke nægtede det ærede Medlem sig at komme ind paa Prisspørgsmaalet og mistænkeliggøre Brændselsnævnet og Regeringen paa dette Omraade, og det ærede Medlem stillede et Spørgsmaal til mig, som jeg desværre ikke forstod, men det skulde vel være noget i Retning af, at jeg maatte vel kunne redegøre for dette Forhold. Jeg maa sige herom, at Brændselsnævnet har jo den Opgave at overveje hele Brændsels-situationen og tage alle de Forholdsregler, som den giver Anledning til. Det er Brænd-

selsnævnets Opgave dels at interessere sig for Tilførslerne, dels at have Interesse for Fordelingen og endelig ogsaa at beskæftige sig med Prisspørgsmaalet. Jeg mener at vide, at Brændselsnævnet i meget høj Grad har beskæftiget sig ogsaa med dette sidste. Det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby udnævnte mig til Formand for Priskontrolraadet, hvad det ærede Medlem nok ved, at jeg ikke er. Den Komité, jeg har den Ære at skulle lede, er Prisnoteringskomiteen, og vi har i denne Komité flere Gange gjort Tilløb til at faa at vide, om Bettingelserne maatte være til Stede for at optage Kul og Koks til Notering, men vi er blevet mødt med den sikkert sagligt fuldstændig underbyggede Begrundelse, at Forholdene stiller sig dér overmaade vanskeligt, ikke mindst paa Grund af Tilførslerne, der kommer fra to forskellige Sider og til ret forskellige Priser, og dette Anliggende har altsaa ikke været modent til, at Prisnoteringskomiteen kunde tage det op til Overvejelse.

Jeg kan for mit Vedkommende fuldt ud, som jeg har sagt, anerkende den Redegørelse, den højtærede Minister har givet, og erklære mig fuldt ud tilfreds med den, og jeg anbefaler, at Tinget tager denne Redegørelse til Efterretning.

Oluf Pedersen: Selv om Brændsels-situationen og Vilkaarene her i Landet er alvorlige, skal vi jo sikkert være glade til, om ikke det bliver endnu værre, og jeg har derfor intet Ønske om at deltage i en politisk Storvask, saa meget mindre som man jo altid kan være bagklog, ikke mindst i Forhold til Handelsministeren. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i, at man ikke kan regne den nuværende Handelsminister for at være kæk, i alt Fald ikke naar det gælder den Indsats, der skal gøres mod Dyrtiden, hvor han kunde have et godt Eksempel i Ove Rode. Men for ikke at blive misforstaaet vil jeg dog tilføje, at jeg ikke, saadan som jeg maa forstaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er, er Talsmand for flere Restriktioner. Jeg er blot Talsmand for, at de skal være kloge, dem, man iværksætter, og at vi skal sætte ind mod Dyrtiden. Jeg mener, at der kun paa de Omraader, hvor man har fremsat sine Synspunkter, og hvor de eventuelt er afvist, kan være Baggrund for at øve Kritik, og den rejste Forespørgsel giver mig derfor kun Anledning til at stille nogle Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister.

Den 18. December 1936, altsaa for 3 Aar siden, rejste jeg det Spørgsmaal — det